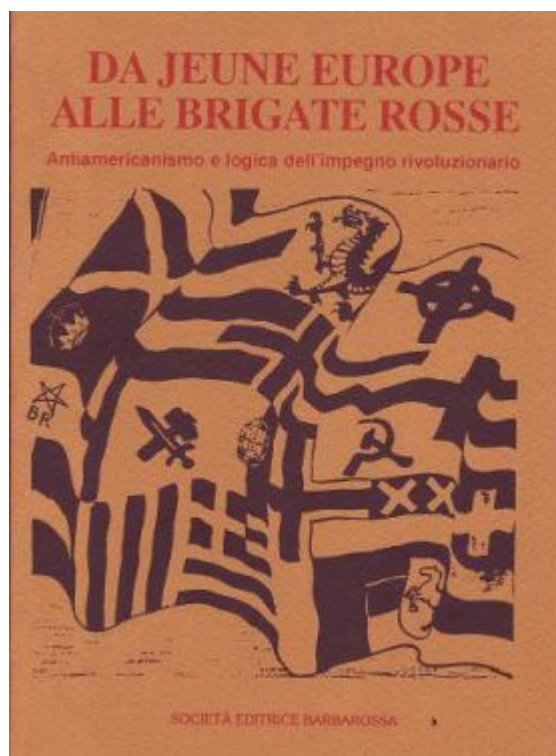

Da Jeune Europe alle Brigate Rosse (Società Editrice Barbarossa, 1992). Tato krátká publikace se zabývala vztahem mezi Jeune Europe a maoistickou krajní levicí, kdy se staré kádry JE ocitly v řadách Rudých brigád na nejvyšší úrovni.

Autor: Yannick Sauveur

Hnutí **Jeune Europe** pod vedením Jeana Thiriarta (1922-1992), bylo zřejmě nejúspěšnějším pokusem o vytvoření autenticky nadnárodního evropského hnutí. Thiriart byl obráncem myšlenky Historické strany, „osvícené skupinky, předvoje, skupiny schopné zrodit národ“. Strana předchází národu (či společenství se sdíleným osudem), který chce vytvořit – evropskému národu. Od roku 1962 se buňky Jeune Europe začaly šířit po celé Evropě a dokonce i za její hranice. Vliv Jeune Europe byl však dosti okrajový, zejména s ohledem k početní slabosti jejich struktur. „JE“ byla také kvůli aktivní podpoře **OAS** zakázána ve Francii. Jen belgická a italská větev se tak dočkaly své chvíle na slunci.

U italské sekce organizace Jeune Europe ale lze oprávněně mluvit o relativním úspěchu jak v oblasti akceschopnosti a organizovanosti jejich struktur, tak originality nastolovaných témat. Za úspěch lze považovat také její vytrvalost, italská pobočka zůstala totiž funkční nejdéle, až do roku 1970.

Následují studie o Giovane Europa („Mladá Evropa“) je předložena v *de facto* původním znění z roku 1980, s výjimkou několika drobných úprav a nových informací.

Zrození Giovane Europa-Continente

Giovane Europa se zrodila na „na pravici“. Jeune Europe ve skutečnosti vzešla z Giovane Nazione. Inspirace francouzskou organizací **Jeune Nation** a jejími zakladateli, bratry Jacquesem a Pierrem Sidosovými, je očividná, na jižní straně Alp byli totiž velice populární.

Giovane Nazione začala jako studentská organizace založená Pierfrancem Bruschim (*1940) a Renatem Cinquemanim. Její první interní věstník vyšel v listopadu 1962 a do listopadu následujícího roku jej pak následoval další tucet vydání.

Vidíme v nich neoficiální pochvalné zmínky o „soudruhu Renatu Curciovi,“ který šéfoval Giovane Nazione (mládežnická organizace Italského sociálního hnutí /MSI/ – pozn. DP), jak se dozvídáme z vnitřních bulletinů hnutí (vydání č. 4 a 5 z února a března 1963), a který se o

několik let později stal velitelem **Rudých brigád**. Renato Curcio tehdy patřil ke skupině **Albenga** a vedení Giovane Nazione ho chválilo za dokonalou organizaci, řízení činnosti uvnitř skupiny a také provedení „překlady z našeho evropského tisku“. 1]

(Pokračování textu...)